

de os med at putte det ned i udvalget og sige, at det må udvalget bestemme. Det er politik, om man mener, det er landbruget eller et bredere, mere demokratisk forum, der skal træffe afgørelser i de sager. Det er politik.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Martin Lidegaard siger, at jordbrugskommissionerne kan være med til at dæmme op for og beskytte mod industrien. Det vil jeg godt have nogle eksempler på, for det synes jeg sådan set ikke de kan i dag. Hvis industrien ønsker at anvende det åbne land og amterne også ønsker det, laver man regionplaner og lokalplaner.

Det er fastlagt i overordnede planer, og det er sådan set ikke jordbrugskommissionerne, der beskytter imod det. Man planlægger sig ud af det, og det sker jo i dag, så frygten for, at hvis man fjerner jordbrugskommissionerne, vil det betyde, at industrien får frie hænder til at inddrage det åbne land, er jeg lidt uforstående over for. Det vil jeg godt have en nærmere redegørelse for.

Så vil jeg godt spørge til udsagnet om, at De Radikale godt vil have, at vandbeskyttelsen og naturbeskyttelsen m.v. bliver bredere, men at landbrugsjorden kan bønderne sådan set selv ligge og rode med. Det er ikke noget citat, det er min udlægning af ordførerens tale, og det synes jeg er meget kortsigtet. Landbruget råder faktisk over to tredjedele af Danmarks land, og at lade en lille befolkningsgruppe selv rode med, hvordan bl.a. strukturudviklingen bliver, synes jeg ikke er helt rimeligt.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg tror ikke, hr. Martin Lidegaard på ét eneste tidspunkt har hørt undertegnede fra Venstre lægge sig fast på, at der skulle være vetoret. Vi er åbne over for alle synspunkter, men vi synes, det er forkert at give vink med en vognstang til et udvalg, der sidder og arbejder nu, må jeg sige.

Vi går også ind for, at man skal tage vare på den natur, der er, for vi har ikke for meget i Danmark. Vi mener også, der skal tages vare om naturperler, og drikkevandet skal også beskyttes, men vi har nok ikke helt den samme opfattelse af, hvordan man måske kan gøre det. Vi mener, det måske ikke altid er nødvendigt at opkøbe nogle ting. Det kunne være nogle frivillige ordninger eller kombinationer, måske ikke at dyrke jorden med brug af kemikalier eller gødning el-

ler noget andet. Der er mange muligheder, som kunne indgå, uden at man f.eks. behøver at købe jord op, så lad os få modellerne frem.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Kristen Touborg beder om konkrete eksempler. Dem er jeg ikke i stand til at levere, det bliver jeg nødt til at sige rent ud. Men kommissionerne behandler jo dispensationer, og min frygt er, at man lægger dispensationsretten over til amterne alene. Jeg tror, jeg ville føle mig mere sikker ved et valg mellem to onder i en situation, hvor man ønsker at beskytte landbrugsjorden.

Det er jo ikke rigtigt, at amterne bliver pålagt lokalplaner. Det er amterne, der giver tilladelser, men jeg vil stadig fastholde, at nogle gange er jordbrugskommissionerne også i et eller andet omfang garanter for, at det åbne land bliver brugt til landbrug og ikke til andre formål.

Jeg er som sagt helt åben, og det er muligt, at hr. Kristen Touborg, som åbenbart har en lang fortid i kommissionen, kan belære mig om, at det er bedre, at det ligger i amtet. Jeg siger bare, at jeg ikke helt er overbevist, og jeg synes også, der er noget sund selvforvaltning i, at det er erhvervet selv, der sidder med de ting, for hvis der ikke er nogen strukturudvikling her, er det at blande tingene fuldstændig sammen.

Det Radikale Venstre går ind for en restriktiv landbrugslov, der sikrer harmonikrav, arealkrav, strukturudvikling og alt det, og det skal vi også diskutere. Men det har jo intet med jordbrugskommissionerne at gøre, og jeg synes ikke, man skal blande æbler og pærer.

Kl. 13.25

Så siger hr. Jens Kirk, at det er forkert at sende et vink med en vognstang. Jeg må konstatere, at så er vi uenige, og det er jo også fair nok en gang imellem. Vi skal dele os efter anskuelse, er der en klog mand med de rette politiske sympatier, der engang har sagt.

Vi synes faktisk, der skal sendes et vink med en vognstang. Vi synes faktisk, at det vil være svært for det udvalg, der sidder og arbejder, hvis det slet ikke har nogen idé om, hvor Folketinget gerne vil hen. Det, vi har udvalg til, er at komme med alle de tekniske muligheder, der er for at nå den politiske løsning, man gerne vil have, og den politiske løsning, vi gerne vil have, er, at det ikke kun er landbruget, der sidder med. Det kan løses på hundrede og fyrrer forskellige måder, det er vi helt åbne over for, men lige præ-